

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:
Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:
Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:
74 43 34 82
Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:
Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

arrangeret et ægteskab mellem hans datter Zoe og Romanus Argyrus. Ved Konstantin's død besteg Zoe's mand tronen som

ROMANUS III, Argyrus (1028-1034),
der overhovedet ikke havde anlæg for sit nye hverv. Den store general Georg Maniaces opnåede en strålende rakke sejr i Syrien, men kejseren kunne ikke gøre krav på nogen personlig ros for denne heldigt gennemførte krig. I mellemtiden var Zoe blevet træt af sin husbond og var nu forelsket i den nydelige unge Michael paplagoneren, broder til John, en indflydelsesrig eunuk på slottet. Herefter døde Ronanus i sit bad den 11. april. 1034, og den følgende dag besteg

MICHAEL IV, paplagoneren (1034-1041)
tronen efter allerede at være blevet gift med enkekejserinden. Michael viste sig at være en brav og duelig hersker, men han led af alvorlige epileptiske anfald, og det stod klart, at hans regering ikke ville blive af længere varighed. Kejserens bror, eunukken John, administrerede det meste af forretningsførelsen, men han var ubarmhertig med sin skatteudpresning, hvilket til sidst førte et oprør blandt det slaviske flertal på Balkan. Revolten blev nedkæmpet af Michael IV personlig, men felttoget tog for hårdt på kejseren, og han døde på sit tilbagetog til Konstantinopel i 1041.

MICHAEL V, Kalaphales (1041-1042)
var nevø til Michael IV og eunukken John, og han blev adopteret til efterfølger, da det stod klart, at kejserens dage var talte. Så snart han havde besteget tronen, lønnede han sin velgører, sin onkel John, ved at sende ham i eksil, og hann havde endog den dristighed at forvise kejserinde Zoe til et nonnekloster. Men den byzantinske offentlighed støttede de sidste efterkommer af det makedonske dynasti, og efter offentlighedens krav blev Michael V afsat og blindet, og de kejserlige søstre Zoe og Theodora tog hans plads på tronen.

ZOE og THEODORA (1042). Konstantin VIII's to ældre døtre regerede i fællesskab i syv og en halv uge. Deres åbenlyse uegnethed og deres gensidige antisympati nødvendiggjorde et hurtigt valg af en ny gemal til Zoe, og den 12. juni 1042 besteg senator Konstantin Monomachus tronen som

KONSTANTIN IX, Monomachus (1042-1055). Ulykkeligvis tog den nye hersker ikke sit store ansvar særligt alvorligt men tilbragte megen tid med at ødsle med det offentlige skatkammer, som var blevet omhyggeligt konsolideret af den aktive Basil II. Kunst og kultur florerede ved hans hof, og i 1045 blev der grundlagt et universitet i Konstantinopel. Men hvad militæret angik, var situationen trist: Soldaterbønderne, rygraden i den middelalderlige byzantinske hær, var næsten forsvundne, da deres landstykker var blevet opkøbt af velhavende magnater, og imperiet var henvist til lejetroppers tvivlsomme loyalitet. Georg Maniaces, en af de sidste repræsentanter fra den gamle skole, gjorde et bud på tronen i 1043, men han blev dræbt af en vildfaren pil i slutningen af et slag, som han allerede havde vundet. En hændelse af stor fremtidig betydning opstod mod slutningen af regeringen - striden mellem kirken i Rom og Konstantinopel, et brud som aldrig ville heles. Pave Leo IX ekskommunikerede den byzantinske patriark Michael Cerularius, som kvitterede med selv at ekskommunikere den romerske legation. Ingen kunne på den tid forudse de Øjeblikkelige konsekvenser af denne handling. Konstantin døde først i 1055, og da Zoe var død tidligere, blev han efterfulgt af

THEODORA (1055-1056), den sidste levende efterkommer af huset Makedonien med Basil som stamherre. Den aldrende kejserinde døde i sommeren 1056 efter halvandet års regering og efter at have nomineret en eminent upassende civil embedsmand

MICHAEL VI, Stratioticus (1056-1057) som hendes efterfølger. Han gjorde et alvorligt fejltrin ved at fornærme det mægtige militære parti i Lilleasien. De rejste en opstand og udråbte en af deres egne, Isak Comnenus til rivaliserende kejser. Michael forsøgte at forhandle, men oppositionen i hans egen regering i hovedstaden blussede også op, og han blev tvunget til at abdicere til fordel for sin rival.

Forsættes i næste nummer